

X.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til forskellige gjennem Finantsministeriet udstedte Lønnings- og Kontorholdsgodtgjorelleslove.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Februar 1873.)

De første fire Paragrafer i det ovennævnte Lovforslag tilsigte at give de ved Landtolvgrændsen ansatte Embeds- og Bestillingsmænd fast Ansættelse ved at indordne dem mellem Loldvæsenets øvrige Embeds- og Bestillingsmænd under de samme Lønningsbestemmelser, som gjælde for disse. Udvalget er enigt om, at der hertil kunde være en gyldig Grund i samtlige foreliggende Omstændigheder, saaledes som disse ogsaa ere fremstillede i Lovforslagets Motiver. Naar man desuagtet ikke tror for Tiden at kunne tilraade det ærede Thing at vedtage denne Del af Forslaget, saa har dette sin Grund i den for Loldforholdene ved Landgrændsen nu gjældende Lov af 23de December 1864, hvis § 23 lyder saaledes: „Denne Lov revideres inden den 31te Marts 1866. Forinden Revisionen har fundet Sted, kan der ikke gives nogen af de i denne Lov omhandlede Embedsmænd og Betjente fast Ansættelse.“ Denne Lovbestemmelse er saa tydelig og saa bestemt, at den ikke kan modtage nogen Fortolkning, hvorefter det lader sig gjøre uden Brud paa samme at vedtage den her omhandlede Del af Lovforslaget. Det er nu henved 7 Aar siden, at Loven af 23de December 1864 ifølge sin § 23 skulde have været revideret, og det er en Tilfidsættelse af Loven, at dette ikke endnu er sket. Udvalget tør ikke lade dette upaaagtet; thi det kan formentlig ikke være et tilstrækkeligt Forsvar for Tilfidsættelsen af et bestemt Lovbud, at Regjeringen har vundet en Erfaring, hvorefter der ikke skulde være Anledning til dets Efterlevelse. I nærværende Tilfælde kunde det derhos vel tænkes, at Rigsdagen kunde finde Anledning til at foretage en Revision af Loven, uagtet Regjeringen ikke har fundet, at der var en saadan Anledning, og naar der fra Rigsdagens Side ikke hidtil var fremkommet nogen Forbring paa

en Opfyldelse af Lovens Bydende, saa kan Grunden hertil vel tænkes at være den, at man har forudsat, at Spørgsmaalet om de vedkommende Embedsmænds faste Ansættelse snart maatte trænge sig frem, og at Revisionen da nødvendigvis maatte gaa forud. Overalt maa Revisionsbestemmelserne, som ere givne i flere af vore Love, efter Udvalgets Formening søges strengt overholdte, naar de ikke ganske skulle tabe deres Betydning. Det er af disse Grunde, Udvalgets Flertal foreslaar, at de nævnte fire Paragrafer udgaa af Lovforslaget.

Et Mindretal, der i Øvrigt fuldstændig deler de ovenfor fremsatte Ansættelser i deres Almindelighed, kan ikke tiltræde dette Forslag, da man derved dog ikke vil kunne faae Revisionsbestemmelsen i Loven af 23de December 1864 § 23 fyldestgjort, og der til Fremtvængelsen af en Revision ad denne indirekte Vej ikke synes det at foreligge tilstrækkelig Grund, saa meget mindre som de Motiver, der kunne antages at have bevirket, at Revisionsbestemmelsen ikke fra nogen Side er søgt gennemført, muligens endnu kunde tillægges nogen Betydning. Da det nu samtidig vistnok er almindelig erkjendt som uheldigt, at de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd fremdeles forblive i deres nuhavende, usikre Stilling, saa forekommer det Mindretallet, at man gjorde rettere i at sjerne den formelle Hindring, som Loven af 23de December 1864 lægger i Veien for at raade Bod paa dette Forhold, og i det foreliggende Lovforslag at indføre en Bestemmelse, hvorved den nu uuførlige Revisionsbestemmelse i nævnte Lovs § 23 ombyttes med en lignende, men opfyldelig, og som da formentlig burde henlægges Revisionen til det samme Tidspunkt som de øvrige Lønningsloves.